

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.80/2020/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2021. február 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2020. október 14. napján kihirdetett 3.B.107/2020/15. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 6-6 (hat-hat) évre súlyosítja.

Egyebekben helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2020. október 14. napján – előkészítő ülésen meghozott - 3.B.107/2020/15. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés, 10.§ (1) bekezdés). Ezért 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés-büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2019. szeptember 8. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosítás; hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.229/2020/3-II. számú átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta.

[4] Rámutatott, hogy a törvényszék előkészítő ülésen a terhelt beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatát elfogadva állapította meg a bűnösségét. Ezért a felülbírálat a Be. 590.§ (3) bekezdése, 591.§ (2) bekezdés a/ pontja és 580.§ (2) bekezdése alapján korlátozott.

[5] A bizonyítási eljárás során a törvényszék abszolút hatályú eljárási hibát nem vétett. Relatív hatályú eljárási szabálysértés, hogy a törvényszék a terhelt kihallgatását az ügy érdemében nem engedélyezte, ezzel az ügyészség kérdezői jogát korlátozta. A Be. 590.§ (5) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat a relatív hatályú eljárási szabálysértésekre nem terjed ki, azonban indokolt, hogy az ítéltábla határozata indokolásában e kérdésre is térjen ki.

[6] A megállapított tényállás és a cselekmény minősítése a vádirattal nagyobb részt egyező. A törvényszék által megállapított tényállás a tettazonosság elveinek megfelel és a vádon való túlterjeszkedés sem állapítható meg, azonban nem teljesen felel meg a törvényi előírásoknak.

[7] A Be. 502.§-ában szabályozott előkészítő ülésen a terhelt számára a vádirati tényállás ismert. Ennek és az ügyészi indítványban foglaltak ismeretében tud dönteni a beismerés és tárgyalásról lemondás kérdésében.

[8] Ha a bíróság a terhelt nyilatkozatát elfogadja, mert – egyéb feltételek mellett – azt alátámasztják a nyomozás iratai is, a váddal egyező tényállást kell megállapítania, mivel a terhelt erre vonatkozóan tett beismerő nyilatkozatot. Nem lehet tehát cél a vádnál „jobb” ítéleti tényállás szerkesztése akkor sem, ha az eljáró bíró szerint a vádirat esetleg hiányos.

[9] Különösen óvatosan kell bánni a tények, körülmények vádtól eltérő megfogalmazásával, mert ez eltérő értelmet is adhat. Jelen ügyben a vád a terhelt és a sértett gyakori veszekedésének okául a rendszeres alkoholfogyasztást és az ebből eredő ittasságot is megjelölte, míg az ítélet csak a terhelt féltékenységről szól.

[10] A vád szerint „...a jobb tüdőlebeny egy kis részét – 45 mm átmérőjű – műtétileg el kellett távolítani...”. Ugyanez a tény az ítéletben: „...jobb tüdőlebenyének *elenyésző részét ugyan* el kellett távolítani...”. Az ítéleti tényállás ezért nem illeszthető maradéktalanul a Be. előírásai közé, azonban a fellebbezés iránya és tartalma folytán ez nem vizsgálható.

[11] Ugyancsak nem vizsgálható a cselekmény minősítése, amely az ügyész álláspontja szerint téves.

[12] Az ítéleti tényállás szerint a sértett éjjel 1 órakor azért ment haza, mert az elfogyasztott sok alkoholtól álmos lett. Miután a vádlott felébresztette, próbált visszaaludni. A súlyosan ittas, bódult és alvó sértett védekezésre képtelen. Jelen ügyben a sértett alváshoz igen közeli állapotban, félálomban és erősen ittasan feküdt az ágyon a szúrás pillanatában. Ezért a Btk. 160.§ (2) bekezdés j/ pontja szerint lett volna törvényes a cselekmény minősítése.

[13] Az ügyész rámutatott, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében, a súlyosító és enyhítő körülmények mérlegelése során több hibát vétett.

[14] Így a sértett közreható magatartása (5. oldal 4. bekezdés) nem állapítható meg, ezért ez a terhelt javára nem írható. Valóban táncolt a sértett más személyekkel, azonban - a tényállásból is kitűnően - a vádlott magát hergelte bele egyfajta féltékeny állapotba, amely már elindulásukat megelőzően is fennállt, és a sértettel szembeni tettelegességben is megnyilvánult. Ezért ezt a hivatkozást mellőzni kell.

[15] Hasonlóképpen nem enyhítő körülmény a terhelt személyiségzavara, lévén beszámítási képességét nem érinti. A korábban felnevelt 6 gyermek ugyancsak nem enyhítő körülmény, hiszen ebből a szempontból a jelenleg fennálló aktuális állapot vehető figyelembe. Annak pedig, hogy a terhelt „példás édesanya lehetett”, tényállásbeli alapja nincs és megfogalmazása alapján sem tekinthető ténymegállapításnak. A vádlott terhére rótt cselekmény elévülési idejére figyelemmel a letartóztatásban töltött 1 év, mint időmúlás, szinte elenyésző, következésképpen enyhítő hatása is csak rendkívül csekély lehet.

[16] A súlyosító körülmények között a törvényszék ugyan figyelembe vette a családon belüli erőszak elszaporodottságát, azonban a vádlott terhére nyomatékos súlyosító körülmény, hogy közeli hozzátartozója; élettársa sérelmére követte el a cselekményt. A sértett védekezésre képtelen állapota ugyancsak nyomatékos súlyosító körülmény.

[17] Az ügyész álláspontja szerint az önhibájából súlyosan ittas állapotú, saját magát felhergelő vádlott orvul elkövetett cselekménye lényegesen nagyobb társadalomra veszélyességgel bír annál, mint amit az elsőfokú bíróság ennek tulajdonított. Jóllehet a cselekmény kísérleti szakban maradt, azonban közeli és befejezett kísérletről van szó, amelynek enyhítő hatása csekély, ahogy ezt a bíróság helyesen megállapította. Éppen ezért semmiképpen nem indokolt az enyhítő szakasz bármilyen mértékű alkalmazása. A fennálló enyhítő körülményekre figyelemmel, a különös részi középértéket el nem érő, de a vádiratban indítványozott büntetés kiszabását mindenképpen szükségesnek tartotta a generális és speciális prevenció elveinek érvényesítése végett.

[18] Ennek megfelelően az ügyész indítványozta, hogy az ítéltábla, - figyelemmel a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról, a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. tv. 211.§ (2) bekezdésére -, a fellebbezést tanácsulésen bírálja el.

[19] A törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a terhelttel szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamát jelentős mértékben emelje fel. Indokolásában térjen ki a cselekmény minősítésével és a relatív hatályú eljárási szabálysértéssel kapcsolatos kérdésekre.

[20] Egyebekben az ítéletet a büntetéskiszabási körülmények korábban írt helyesbítését követően hagyja helyben.

[21] Terhelt1 *vádlott* kirendelt *védője* az ügyészi átiratra tett észrevételében a súlyosításra irányuló fellebbezés elutasítását és az ítélet helybenhagyását kérte.

[22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket feltárta és azokat helyesen értékelve tetтарыos joghátrányt alkalmazott. Enyhító tényezőként vette figyelembe a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, amelyet a váddal egyezően tett az előkészítő ülés keretében. Az indulati eredetű ölési cselekmény kísérleti szakban maradt és eshetőleg szándékkal valósult meg. A terhelt büntetlen előéletű, a cselekmény elkövetését őszintén megbánta. Szerelemföltés és családi összetűzés motiválta, amelynek a jövőre nézve nincsen kihatása, mivel a kapcsolata a sértettel megszakadt.

[23] A fentiekre figyelemmel leszögezte a védő, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés a Btk. 79.§-ában megfogalmazott generális és speciális megelőzés követelményeinek maximálisan eleget tesz, súlyosítása nem indokolt.

[24] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[25] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[26] Abban az esetben azonban, ha a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontja szerint a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neve és mértéke vagy tartama ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[27] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel az ügyész kizárólag a kiszabott fő- és mellékbüntetés mértéke miatt, ezek tartamának emelése érdekében jelentett be fellebbezést.

[28] A vádlott és védője nem kérték nyilvános ülés tartását és azt az ügyész sem indítványozta.

[29] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 598.§ (2) bekezdés szerint megtartott tanácsulésen, az 590.§ (3) bekezdésében meghatározott keretek között, korlátozottan végezte el.

[30] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit. Azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a büntetőeljárást, és nem

vétett olyan abszolút hatályú eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[31] Az ügyészi átiratban megemlített relatív hatályú perrendi szabálysértések tekintetében az ítéltábla az alábbi megállapításokat tette.

[32] Az elsőfokú bíróság a 2020. július 30. napján érkezett vádirat alapján az előkészítő ülést 2020. október 14. napjára kitűzte. Terhelt1 vádlottnak - a jogkövetkezményekre történt teljes körű figyelmeztetést követően tett – a bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504.§ (3) bekezdése alapján végzésével elfogadta.

[33] Ezt követően a Be. 502.§ (3) bekezdése szerint kihallgatta a vádlottat a személyi körülményeire, de mivel a beismerés elfogadását követően bizonyítás nem folytatható, a vád tárgyát képező cselekményre nézve nem kérdezte ki és ezért az ügyész, illetve védő sem tehettek fel kérdéseket.

[34] Az elsőfokú bíróság tehát perrendszerűen járt el és nem korlátozta az ügyész jogait.

[35] A törvényszék a vádlott tekintetében meghozott ügydöntő határozatában – a Be. 565.§ (1) bekezdésére figyelemmel – a terhelt bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.

[36] Mindezek alapján Terhelt1 vádlottat a vádirattal egyezően bűnösnek mondta ki a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő emberölés büntettének a Btk. 10.§ (1) bekezdésében írt kísérletében, melyért őt – az enyhítő rendelkezések alkalmazása mellett - 4 év, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

[37] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék által megállapított és a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás mellett okszerűen került sor Terhelt1 vádlott bűnösségének megállapítására is, az adott tényállás mellett a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes lehetőség.

[38] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás vonatkozásában emelt ügyészi kifogások alaposak, azonban a másodfokú bíróság csak ennek megállapítására szorítkozhat.

[39] A bíróságnak nyilvánvalóan ismernie kell az ügy valamennyi adatát, az összegyűjtött bizonyítékokat annak érdekében, hogy eldöntse; a vádiratban foglalt történeti tényállás és a cselekmény minősítése összhangban van-e az eljárás ügyirataival.

[40] Csak abban az esetben fogadhatja el a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen a Be. 504.§ (2) bekezdése szerint, ha az egyértelmű és a nyomozati anyagban található bizonyítékok alátámasztják.

[41] Ha nem merül föl kétely a bíróságban a vádirattal egyező tényállás és minősítés tekintetében tett bűnösséget beismerő nyilatkozat önkéntessége, tovább a terhelt beszámítási képessége vonatkozásában, akkor azt végzéssel elfogadja.

[42] Ettől kezdve viszont a bíróság is kötve van a vádirati tényálláshoz és minősítéshez, attól nem térhet el az ítélet meghozatalakor. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy apró pontosításokat nem tehet, de lényegi – a minősítésre vagy a meghatározó bűnösségi körülményekre kiható - változtatásokat nem eszközölhet. Főként nem tartalmazhat az ítéleti tényállás bizonyítékértékelést, hiszen az előkészítő ülésen nem folyik bizonyítás.

[43] Az elsőfokú bíróság tényállása lényeges eltéréseket nem tartalmaz a vádirathoz képest, azonban belekeveredtek olyan megállapítások, amelyek már a mérlegelő tevékenység körébe tartoznak. (Például a 2. oldal 4. és 7. bekezdései, a 3. oldal 1., 6-7.bekezdései.)

[44] A vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

[45] A táblabíróság észrevételezi, hogy bűncselekmény megnevezése hibás a Kúria 61. számú Büntető Kollégiumi véleménye 2-3. pontjában írtak szerint.

[46] A bűncselekmény megnevezése mellett szövegesen kell megjelölni – többek között - az elkövetés stádiumát, utána zárójelben pedig fel kell tüntetni a bűncselekmény alapestének vagy minősített esetének a törvényi tényállását (diszpozícióját) és büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket.

[47] A minősítéshez fűzött jogi indokolás szakszerű, de kisebb mértékben kiegészítendő, mert a beismerő vallomás elfogadása alapján hozott ítélet esetében is kell vizsgálni, illetve indokolni a vádirattal egyező minősítés helyességét.

[48] A jelen ügyben megállapított emberölés, illetőleg ennek kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

[49] Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[50] Az *alanyi tényezők* körében az elkövető szándékára – a súlyos fokú ittasságán túlmenően - nyilvánvalóan kihatottak személyi tulajdonságai; a személyiségzavara, ami az érzelmi-hangulati labilitásban, az alacsony feszültségtűrő képességben, agresszivitásban, a konfliktustűrő képesség csekély fokában, az öntörvényűségben mutatkozik meg. A szándék kialakulását döntően befolyásolta az indítók is; miszerint a vádlott féltékeny volt a nála jóval fiatalabb élettársára, aki más nővel táncolt a szórakozóhelyen.

[51] Folyamatosan szította a feszültséget az este folyamán és két alkalommal meg is pofozta az élettársát más személyek előtt.

[52] Az autóban hazafelé dült-fült és fenyegetőzött az ismerősök jelenlétében, hogy megszúrja az élettársát, ha megcsalta.

[53] A cselekmény előtt a vádlott felhergelt állapotban azt kiabálta az éppen felébredő sértettnek, hogy biztosan azért hagyta faképnél a diszkóban és jött el, mert lefeküdtek Tanú1-el.

[54] A *tárgyi tényezők* körében értékelendő, hogy a vádlott egy 13 cm pengehosszúságú késsel, nagy erővel mellkason döfte a sértettet és ezzel átszúrta a jobboldali VI. borda porcrészét, a jobboldali tüdőlebenyt, majd a szív jobboldali pitvarának burkát érintve állt meg. A sérülés közvetlen életveszéllyel járt, mivel a jobboldali mellüregben vér- és levegő gyűlem alakult ki. A sértett lélekjelenlétének köszönhetően maradt el a halálos eredmény, mivel a kést kirántva azonnal segítségért ment a szomszédba, ahol rokonai haladéktalanul csillapították a vérzést és mentőt hívtak.

[55] Az élet kioltására irányuló kísérlet befejezett és – a sérülés helye, jellege folytán - közeli.

[56] A bántalmazás módja, eszköze, intenzitása, a támadott testtájék egyenes szándékra utal.

[57] Az ítéltábla nem osztotta az ügyészi átirat azon megállapítását, miszerint – a vádirattól némileg eltérő - ítéleti tényállás alapján az emberölés minősített esetének; a Btk. 160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés j/ pontjában meghatározott – védekezésre képtelen személy sérelmére – elkövetett kísérlet lett volna a helyes minősítés, mert a sértett „ugyan felébredt a veszekedésre, de nem reagált rá, nem kelt fel az ágyról, hanem próbált visszaaludni”.

[58] Azon túl, hogy – a korábban kifejtettek szerint - a vádirati tényállástól az elsőfokú bíróság csak kisebb pontosítások formájában térhet el, megállapítható, hogy valójában nincsen kollízió a minősítést megalapozó részben a vádirat és az ítélet között.

[59] A vádirat (2. oldal 2. bekezdés) azt tartalmazza, hogy a sértett felébredt, a vádlott veszekedett vele, de nem kelt ki az ágyból, hanem elfordult.

[60] Nincsen szó arról sem a vádiratban, sem az ítéletben, hogy alvó állapotban lett volna a sértett, amikor a vádlott megszurta, sőt a szúrást követően rögtön felkelt, kihúzta magából a kést és segítségért ment.

[61] A vádirat szerinti minősítés az alapeset volt és a terhelt beismerő nyilatkozata elfogadása kizárja egyrészt a cselekményre vonatkozó bizonyítást, másrészt magával vonja a váddal egyező minősítésű cselekményre vonatkozó bűnösség megállapítását és annak a fellebbezéssel való támadhatatlanságát a Be. 580.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontja szerint.

[62] Az elsőfokú bíróság tehát törvényesen mondta ki Terhelt1 vádlott bűnösségét az emberölés büntette alapesetének kísérletében.

[63] Az elsőfokú bíróság a *büntetéskiszabási körülményeket* nagyobb részben összegyűjtötte és értékelte, de ezek alapos korrekcióra szorulnak, miként ezt az ügyész is ezt szorgalmazta az átiratában.

[64] Az enyhítő körülmények közül mellőzendő a szándék eshetőlegessége a fent írtak alapján. A vádlott csupán egy kiskorú gyermek tartásában vesz részt, ezért nem értékelhető a „6 gyermek felnevelése”. A sértetti közrehatás sem értelmezhető, tekintve, hogy a sértett aludt, mielőtt a vádlott felébresztette a kiabálásával és nem is reagált a Terhelt1 által mondottakra. Nem vehető figyelembe a terhelt javára a személyiségzavar, mivel a beszámítási képességére nincsen kihatással.

[65] Súlyosít viszont – a családon belüli erőszak gyakorisága helyett – a közeli hozzátartozó; az élettárs sérelmére való elkövetés. A vádlott terhére esik latba, hogy sötétben, orvul támadott és olyan sérülést okozott, amely viszonylag hosszú gyógytartamú, továbbá a tüdő egy részének eltávolításával járt. Terhelt1 büntetlen előéletű, de konfliktuskereső személyiségéből eredően folytak vele szemben szabálysértési eljárások.

[66] Tekintve, hogy a vádlott személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség foka a fent leírt személyiségjegyek folytán magas, továbbá az enyhítő körülményekhez képest a súlyosító tényezők nagyobb nyomatékkl vannak jelen, a táblabíróság osztotta az ügyész azon álláspontját, hogy a teljes, feltétlen beismerés mellett sincsen törvényes indok a Btk. 82.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pontja szerinti enyhítő rendelkezések alkalmazására.

[67] A kiemelkedő tárgyi súlyú, élet elleni cselekmény ugyan kísérleti szakban megállt, de ennek a büntetéskiszabásra nem lehet döntő hatása, mert a terhelt mindent megtett a maga részéről a halálos eredmény eléréséhez, ami kizárólag a szerencsének, illetve a gyors segítségnyújtásnak, majd a szakszerű orvosi ellátásnak köszönhetően maradt el.

[68] Ezért a másodfokú bíróság a Terhelt1 terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét - a törvényi minimumot kissé meghaladó – 6 évre súlyosította, mely még mindig jelentősen elmarad a középmértéktől, tehát kifejeződik benne a terhelt együttműködése, beismerése, megbánó magatartása.

[69] A vádlott a cselekmény jellege folytán méltatlanná vált a közügyekben való részvételre, melytől való eltiltása a szabadságvesztéshez igazodó tartamban indokolt a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdése alapján is.

[70] A Győri Ítéltáblának vizsgálnia kellett az időbeli hatály kérdését, hiszen az elsőfokú elbírálás óta (2020. november 5. napjától hatályos) jelentős módosítás történt a Btk. 38.§-a

tekintetében, amely a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét szigorította az alábbiak szerint:

[71] A Btk. 38.§ (4) bekezdés e/ pont, eb/ alpontja alapján, akit tettesként ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre emberölés (160. § (1) és (2) bekezdés) miatt és az (5) bekezdés b/ pontja szerint ezt a hozzátartozója sérelmére követte el; nem bocsátható feltételes szabadságra.

[72] Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 2.§ (1) bekezdés értelmében az *elkövetéskor hatályban volt* anyagi jogi szabályokat alkalmazta, így a terhelt legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható a Btk. 38.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján.

[73] Az elsőfokú bíróság ugyan helyesen rendelkezett a vádlott által fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, mivel ez kötelező. Nem hívta fel azonban a jogi indokolásban a rendelkezést megalapozó anyagi jogi normát, mely a *Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése*.

[74] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a felülbírálat nem érintette.

[75] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés szerint megváltoztatta.

[76] Egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése szerint – a Be. 561.§ (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés a/ pontja alkalmazásával – helybenhagyta.

Győr, 2021. február 25.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2020. október 14. napján kelt 3.B.107/2020/15. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2021. február 25.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke